16/05/2022

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού μίλησε για τη μεταπήδηση από τη θεοκεντρικότητα στην ανθρωποκεντρικότητα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Ο Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τους Διακόνους του π. Αμφιλόχιο Χάιτα και π. Νικόλαο Τσεπίση επισκέφθηκε τη μικρή Ενορία Οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου της Κοινότητος Αγίου Χαραλάμπους, δίπλα στη Σαρακήνα, την Κυριακή του Παραλύτου.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος είπε μεταξύ άλλων: “Επιχειρήσαμε τη μεταπήδηση από τη θεοκεντρικότητα στην ανθρωποκεντρικότητα, φτάνοντας από τον Θεάνθρωπο στον ανθρωποθεό, στο κατάντημα της αυτοφυλακίσεώς μας σε μια ψευδοαυτάρκεια που συνοδεύεται από τους καπνούς της

αυτοθεοποιήσεώς μας και την ψευδαίσθηση της αυτοσωτηρίας μας. Για να διαπιστώσουμε δυστυχώς ότι μείναμε μόνοι”.

Τον Σεβασμιώτατο υποδέχθησαν σύμπας ο Λαός της Ενορίας με επικεφαλής τον Εφημέριό του, Αιδ. Οικ. π. Χρήστο Μήτσιου, και τον Πρόεδρο της Κοινότητος κ. Αλέξανδρο Ποντίκη. Να σημειωθή ότι η Ενορία αυτή μετρά περί τους είκοσι ενορίτες! Και όμως, ο δραστήριος και λίαν αγαπητός σε όλους π. Χρήστος, με τα πνευματικά του παιδιά να τον ακολουθούν, κατάφερε να αναγεννήση εκ της τέφρας τόσο τον Άγιο Χαράλαμπο όσο και τη Σαρακήνα, και να τα καταστήση πνευματικό αλλά και κτιριακό εργοτάξιο.

Έτσι, αφού έφερε εις πέρας την αγιογράφηση στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Σαρακήνας και περιποιήθηκε αναλόγως τον Ναό, τώρα ξεκίνησε με τους ενορίτες και τα πνευματικά του παιδιά την ιστόρηση του Ιερού Ναού του Οσίου Αθανασίου του Αθωνίτου και την έχει οδηγήσει σχεδόν εις το μέσον, τοποθέτησε μαρμάρινη επίστρωση στο δάπεδο του Ιερού Ναού και υπέροχο Δικέφαλο στο κέντρο του, περιέβαλε τον αύλειο χώρο με παραδοσιακή πέτρα και επένδυσε πάλι με παραδοσιακή πέτρα τον ως άνω Ιερό Ναό εξωτερικώς.

Μιλάμε για ένα θαύμα αναγέννησης που επιτελείται στον χώρο αυτό, πράγμα για το οποίο συγχαίρουμε την Ενορία, τον δραστήριο Εφημέριό της π. Χρήστο, ως και τα πνευματικά του παιδιά. Τα αναλόγια του Ιερού Ναού εκόσμησαν ο Πρωτοψάλτης κ. Αντώνιος Φρατζίδης και ο Λαμπαδάριός του κ. Χαράλαμπος Σκρέκας.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, προβάλλοντας ως κυρία του πρόταση τη φράση του Παραλυτικού της Βηθεσδά «Κύριε, άνθρωπον ουκ έχω…» (Ιωαν. ε΄ 7), μίλησε για την αξία του ανθρώπου, ως μοναδικού θεόπλαστου δημιουργήματος που έλαβε τα προσόντα και την εντολή να γίνη θεός. Να οδηγηθεί με άλλα λόγια στην τελείωση και τον αγιασμό, μετέχοντας στην Αγιοτριαδική Ζωή.

Η Εκκλησία, είπε ο Δεσπότης, βλέπει τον άνθρωπο σαν «το μέγα και πράγμα και όνομα, το της θείας φύσεως απεικόνισμα», καθώς μας διδάσκει ο Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης, και τον τιμά ως απεικόνισμα της θείας φύσεως.

Η αξία του ανθρώπου, λοιπόν, βρίσκεται στο ότι είναι ένας μικρόκοσμος και μικρόθεος, στο ότι είναι ένα πρόσωπο μοναδικά ζωοποιημένο από την πνοή του Θεού, πρόσωπο που έλαβε εντολή να υπερβεί το σύμπαν, να του πη το νόημά του, να το καταστήσει κοινωνό της Θείας Χάριτος, ώστε να κληθή και το σύμπαν δι' αυτού του χαριτωμένου όντος να γίνει « εικών εικόνος» (Άγιος Γρηγόριος ο Νύσσης).

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: **«Αν υπάρχει, λοιπόν, ο άνθρωπος είναι γιατί υπάρχει ο Θεός. Η καταγωγή μας είναι από τον Θεό, είμαστε θεόπλαστοι, για τούτο και το είναι μας εξαρτάται εξολοκλήρου από Εκείνον. Πλαστήκαμε να είμαστε, να γίνουμε Παράδεισος, για τούτο η ψυχή στα εσώτατα άδυτά της είναι χριστονοσταλγική και θεονοσταλγική! Κι όμως, χτίσαμε την πτώση και χάσαμε τον Θεό, χάνοντας μαζί και τον άνθρωπο.**

Επιχειρήσαμε τη μεταπήδηση από τη θεοκεντρικότητα στην ανθρωποκεντρικότητα, φτάνοντας από τον Θεάνθρωπο στον ανθρωποθεό, στο κατάντημα της αυτοφυλακίσεώς μας σε μια ψευδοαυτάρκεια που συνοδεύεται από τους καπνούς της αυτοθεοποιήσεώς μας και την ψευδαίσθηση της αυτοσωτηρίας μας. Για να διαπιστώσουμε δυστυχώς ότι μείναμε μόνοι και "ουαί αυτώ τω ενί όταν πέση και μη η δεύτερος εγείραι αυτόν" (: αλίμονο σ'αυτόν τον ένα, όταν πέση και δεν θα είναι κανείς άλλος να τον σηκώση!) (Εκκλησ. δ΄10)».

Δεν έκρυψε ο Σεβασμιώτατος τη χαρά του γι' αυτή τη μεγάλη πνευματική πρόοδο και των δύο Ενοριών, της Σαρακήνας και του Αγίου Χαραλάμπους, που μεταβαίνουν από χαράς εις χαράν και από χάριτος εις χάριν! Όλα αυτά οφείλονται στον π. Χρήστο Μήτσιου και στο πνευματικό υλικό το οποίο βρήκε στις Ενορίες αυτές.

Περισσότερες φωτογραφίες ΕΔΩ